

bør saavidt mulig en Del af samme holdes udenfor Forretningen. Lader dette sig ikke gjøre bør altid mindst to Syns- eller Skjønsmænd tilkaldes.

De gjældende Regler om visse Syns eller Skjøn Foretagelse blive staaende ved Magt, forsaavidt de ikke stride mod denne Lovs Forrifter.

§ 158.

Forretningen afgives efter Rettens Beslutning enten i Form af en skriftlig Erklæring undertegnet af Syns- eller Skjønsmændene, som overgives til Retten, eller mundtlig til Retsbogen.

Tre Mændene ikke enige, bør det fremgaa af Erklæringen, af hvilken Anstuelse de enkelte Syns- eller Skjønsmænd ere.

De gjældende nærmere Regler om Formen for visse Erklæringers Afgivelse blive staaende ved Magt.

§ 159.

Syns- og Skjønsmændene ere pligtige for Retten at aflægge Ed paa deres Forretning samt at besvare de til dem i Anledning af deres Erklæring stillede Spørgsmaal. Er Forretningen foretagen af en dertil befikket kollegial Myndighed, fyldestgjøres ovennævnte Forpligtelse derved, at et eller, navnlig naar der er Meningsforskjel, flere af dens Medlemmer efter Kollegiets Bestemmelse give Møde paa dets Begne.

Edfæstelse finder udenfor Hovedforhandlingen kun Sted, naar Mændene ikke skulle indkaldes til eller befrygtes ikke at kunne møde under denne; to Retsvidner skulle i saa Fald saavidt mulig tilkaldes, naar en Rets skriver ikke er tilstede. Er Forretningen foretagen i Genhold til en almindelig Bemyndigelse, bortfalder Edsaflæggelsen. Eden gaar ud paa, at Forretningen er udført med Samvittighedsfuldhed og efter bedste Overbevisning; den aflægges for Erklæringens Afgivelse, eller hvis denne er afgiven tidligere, før dens Dplæsning.

Afhørelsen sker efter de om Vidner gjældende Regler; dog raadslaa Mændene i Reglen om Svaret, med mindre Retten beslutter, at de skulle afhøres enkeltvis.

§ 160.

Næst Forpligtelsen til, efter Omstændighederne at udtale sig for den Dommer, som leder Forretningen, paahviler det Syns- og Skjønsmænd til Fyldestgjørelse af Bestemmelserne i §§ 158 og 159 efter Lovlig Indkaldelse at give Møde for vedkommende Ret. Udenfor Hovedforhandlingen samt i Sager, der behandles ved Underretten, er Mødepligten begrændset paa samme Maade som for Vidner.

§ 161.

Findes den af Syns- eller Skjønsmænd afgivne Erklæring utydelig, ufuldstændig eller ubestemt, modsigende eller støttet paa urigtige eller ubeviste Forudsætninger, kan Retten paalægge dem at omgjøre eller fuldstændiggjøre Forretningen.

Kan et tilfredsstillende Resultat ikke opnåas eller ventes ad denne Vej, eller findes der iøvrigt Grund dertil, kan Retten tilkalde andre Syns- eller Skjønsmænd til en ny Forretnings Foretagelse.

§ 162.

Smød Syns- eller Skjønsmænd, der uden lovligt Forfald udeblive, eller uden tilstrækkelig Grund forsumme, at gjøre deres Forretning færdig, eller nægte at deltage i Forretningen eller ubesøiet vægre sig ved at efterkomme Rettens Paalæg om at omgjøre eller fuldstændiggjøre Forretningen, anvendes de i § 137, jfr. § 138, for Vidner bestemte Tvangs-